

Tjaž

KATARINA DUŠČAK
ilustrirala TATJANA OKORN

Katarina Duščak
Tjaž

Ilustrirala Tatjana Okorn

ISBN 978-961-92567-5-6 (ePub)
Izdala Mestna knjižnica Ljubljana
Zanjo mag. Jelka Gazvoda

Uredili Erika Pečnik in Veronika Rijavec
Jezikovno pregledala Ana Zdravje
Likovno-grafično uredila Ingrid Verdnik Pal

Ljubljana, 2014
Spletna izdaja

© Mestna knjižnica Ljubljana, 2014. Vse pravice zadržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32(0.034.2)
087.5(0.034.2)

DUŠČAK, Katarina
Tjaž [Elektronski vir] / Katarina Duščak ; ilustrirala Tatjana
Okorn. - El. knjiga. - Ljubljana : Mestna knjižnica, 2014

ISBN 978-961-92567-5-6 (ePub)

273045760

KATARINA DUŠČAK

Tjaž

ilustrirala TATJANA OKORN

Pozdravljeni!

Moje ime je Tjaž in hodim že v šolo.
Imam sestrico Pijo.
Očka je zelo ponosen name,
ker bom postal nogometaš.
Moji mamici pa nogomet ni všeč.

Očka mi je kupil nove superge.
Skupaj sva si ogledala
vse nogometne tekme.
Za rojstni dan sem dobil dres
znanega nogometaša Messija.

Na prvi tekmi me je spremljal očka.

Navdušeno je ploskal, dokler ...

Sodnik je zapiskal in mi dosodil prekršek,
nato pa je proti igrišču poletel očkov čevelj.
Z nogometom sem tako zaključil.

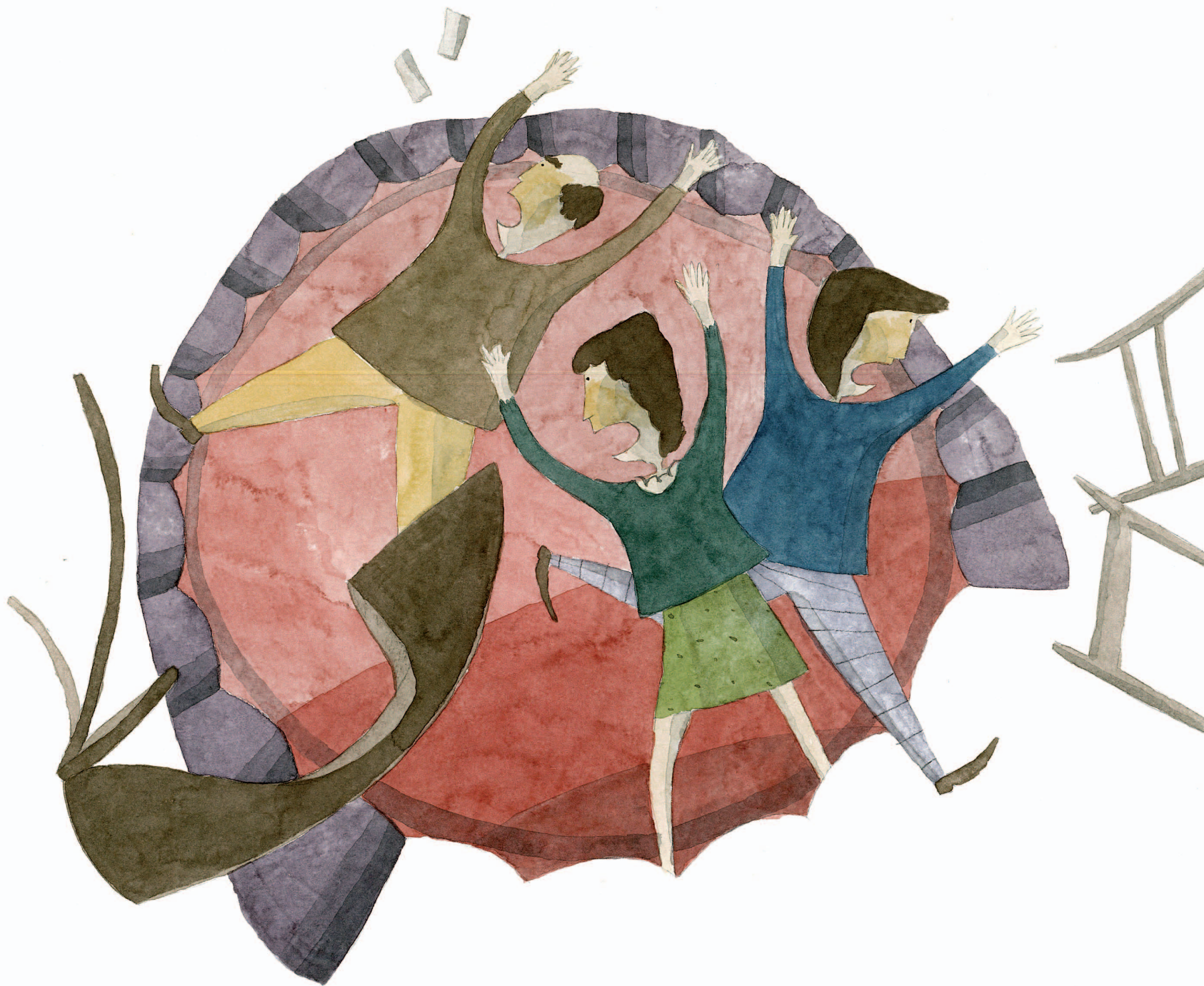

Vpisal sem se v plesno šolo.
Mamica obožuje ples.
Očku pa ples ni všeč.

Plesal in poslušal sem *hip-hop* glasbo.
Na steno sem nalepil plakat skupine Maestro.

Trener me je prijavil na Bitko talentov.
Gledalce in sodnike sem navdušil do solz.
Sodnik je po mizi iskal papirnat robček
in pomotoma pritisnil gumb X, ki pomeni
KONEC NASTOPA!

Takrat je po dvorani proti sodnikom
poletel mamin prelepi sandal.
Tudi s plesom sem zaključil.

Izbral sem si svoj šport.
Očku, mami in sestrici nisem nič povedal.
Obul sem nogometne superge,
oblekel plesni dres in odšel na trening
KOŠARKE.

Naučil sem se driblati žogo.
Naučil sem se podajati za hrbtom.
Naučil sem se metati trojke.

V knjižnici sem si izposodil
knjigo Košarkar naj bo!
In nestrpno čakal na prvo tekmo.

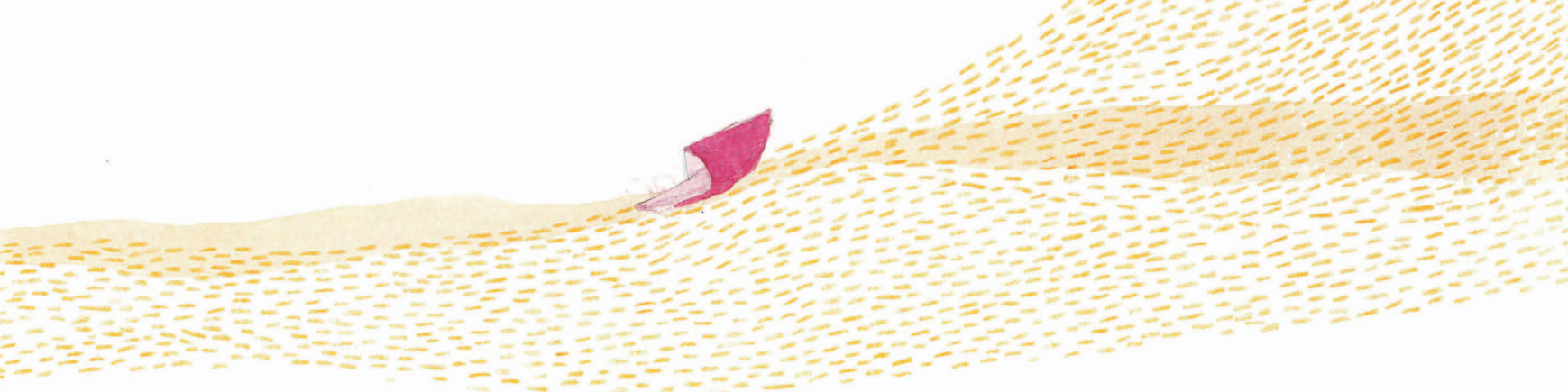
Sestrice ne bi bile sestrice,
če ne bi vedele vsega,
kar se dogaja bratcem.
Na prvi tekmi je bila
med navijači tudi Pija.

Vse je potekalo zelo dobro,
dokler mi ni sodnik dosodil
pete osebne napake.

Čez navijače je poletel
Pijin roza šolski copat.

Copat je letel, letel ...

Rad imam košarko.

... naredil sem dvokorak,
se močno odrinil in ujel copat.

Copat sem vrnil Piji, se usedel zraven nje in navijal.
Veselil sem se, ko je koš zadela moja ekipa.
In veselil sem se, ko je koš zadela rdeča ekipa.

Ni pomembno kdo zmaga,
sem razložil presenečeni Piji,
pomembno je, da se vsi zabavamo
in pokažemo, kaj smo se naučili.

Doma je Pija moje besede
navdušeno ponovila očku in mami.

Nisem postal najboljši košarkar
na šoli, imel pa sem najboljše
navijače v celem mestu.

Na vsaki tekmi so zame navijali
očka, mamica in Pija.

Veselil sem se, ko je koš zadela moja ekipa.
In veselil sem se, ko je koš zadela rdeča ekipa.
Ni pomembno kdo zmaga,
sem razložil presenečeni Piji,
pomembno je, da se vsi zabavamo
in pokažemo, kaj smo se naučili.

BN 978-9-619256-75

9 789619 256756

»Simpatična, izvirna in duhovita športna zgodba je pozitivno sporočilna, predvsem s stališča, da ne poudarja vrhunske tekmovalnosti in zmage za vsako ceno, temveč podporo športu in nepristranskemu navijaštvu brez nasilja.«

Pionirska – center za mladinsko književnost in knjižničarstvo

